

Ημερολόγιο ασημάντων 463

Είμαι ένα άτομο ισορροπημένο αυτόνομο τακτοποιημένο

Δημήτρης Τζουμάκας

Πέρασαν τις 20.000 τα θύματα του κορονοϊού εν Ελλάδι και όλα καλά. Στην πατρίδα του θυμικού, των έντονων συναισθημάτων, της κακοδιαχείρισης και της αμορφωσίας απολαμβάνουμε αυτό που μας αξίζει: Μία εκατόμβη νεκρών.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

2 2.12.21 Αναγκαίο: να βρω πρώτα τη θερμοκρασία μου. Ύστερα να πέσω με τα μούτρα στη γραφή. Στο γράψιμο, στην αντιγραφή. Ελεύθερα, ακομπλεξάριστα. The dark side. Ακολουθώ συνήθως αυτό που μου λέει το ένστικτό μου όχι η λογική. Άπλυτος, απροετοίμαστος. Έμαθα να ζω μέσα στο διαμέρισμα σαν το βάτραχο που βράζει σιγά σιγά. Έξω κάνει κρύο, έχει ιούς, «θα σε πιάσει η αστυνομία»!

23.12.21 Max Ritvo: Μου λένε πως δεν τα καταφέρνω στα ερωτικά ποιήματα /η εναλλακτική λοιπόν ήταν να γίνω βασιλιάς. /Για στέμμα μου έχω κλαδιά/όταν ένα βλέμμα πέφτει απάνω μου /στέκεται στα κλαδιά. Κοίτα με και κάνε με να πλήξω,/να πλήξω για τα καλά μέχρι να μου πέσει

Ήταν μόλις 26 χρονών όταν πέθανε από καρκίνο ο Max Ritvo (1990-2016) ο πολύ ταλαντούχος αμερικανός ποιητής που έγραψε «περί αίματος και ψυχρότητας» και το «μέταλλο μοιάζει με πατέρα». Ένας άλλος ποιητής που πέθανε επίσης από καρκίνο σε ηλικία 40 ετών ο Γάλλος Christophe Tarkos (Μασσαλία 1965) απαγγέλλει με ένα τρόπο συγκλονιστικό σε σημείο κάρρευσης le bonhome de merdes και προκαλεί ...τον γέλωτα. Είναι ένας εκπληκτικός και σαρδόνιος περφόρμερ που αν δεν υπήρχε το Τεφλόν και το διαδίκτυο δεν θα το μαθαίναμε ποτέ -και πόσους άλλους δεν ξέρουμε:

Nom: Tarkos

Εγώ: Είμαι ένα άτομο ισορροπημένο, αυτόνομο τακτοποιημένο (Μοί je suis une personne équilibrée, autonome assise). Διαβάζω κείμενα. Ξαναγράφω κείμενα είμαι ένα άτομο ενήλικο, ευφυές και σοβαρό. Είμαι ένας άντρας στα τριάντα του χρόνια. Είμαι ένα άτομο μη βίαιο, ειρηνικό, ειρηνευμένο εν ειρήνη... Είμαι σωστά αναθρεμμένος και κόσμιος και ευγενικός. Είμαι ανθρώπινος καλός και επιμελής είμαι ένα άτομο γενναίο ψυχο.

Εγώ είμαι αριστερός. Είμαι άθεος. Είμαι μαρξιστής. Σέβομαι την παράδοση της πολιτιστικής επανάστασης. Είμαι από τη Λισαβόνα και από τη Μάλτα και από την Ελ-

λάδα. Είμαι υπέρ της πρωτοπορίας, μιλάω γαλλικά(...)

Γράφω ποίηση. Για να γράψω ποίηση εντρυφώ στους αρχαίους (...). Αφού εξασκηθώ στην αντιγραφή των Αρχαίων αναζητώ στην καρδιά μου την πιο βίαιη βία σύμφωνα με τους ισχύοντες ποιητικούς κανόνες. Κοιτάζω τότε το ποίημα, κοιτάζοντας από μακριά κοιτάζοντας από κοντά, ύστερα από πολύ κοντά το ξυλοχτυπώ αποφασιστικά και δυνατά για να σιγουρευτώ ότι αντέχει γερά.

24.12.21 Πέρασαν τις 20.000 τα θύματα του κορονοϊού εν Ελλάδι και όλα καλά. Στην πατρίδα του θυμικού, των έντονων συναισθημάτων, της κακοδιαχείρισης και της αμορφωσίας απολαμβάνουμε αυτό που μας αξίζει: Μία εκατόμβη νεκρών. Με περισσότερη ψυχραιμία και λογική θα μπορούσαν όλα να αντιμετωπιστούν καλύτερα.

Δεν βαριέσαι, στο κάτω κάτω οι πανδημίες περνάνε από πάνω μας, σαρώνουν και φεύγουν. Έτσι σκέφτεται και η διοίκηση: Πανδημία είναι θα περάσει. Για ό,τι μου συμβαίνει υπεύθυνος είμαι εγώ. Αλλά και οι άλλοι με επηρεάζουν. Η κοινωνία είμαι εγώ και οι άλλοι. Ας απομονωθώ τότε, όπως το κάνω όπως το κάνουμε οι περισσότεροι. Η κοινωνία σε αναδιπλώνει, σε μηχανική συντήρηση, η κοινωνία σας εύχεται καλές γιορτές ...Ηλεκτρονικές! Κι ακόμη πιο άγριο σεξ ...ηλεκτρονικότερο!

Εν τούτοις υπήρξαν άνθρωποι οι οποίοι προέβλεψαν κι αυτή την πανδημία (Frank M. Snowden «Επιδημίες και κοινωνία») δεν έπεσε εξ ουρανού, ούτε μας ράντισε κανένας τρελός (που θα μπορούσε να συμβεί κι αυτό, όπως στις ταινίες, αφού επιτρέπουμε στις ηγεσίες της ψευδο-δημοκρατίας να παίζουν με όπλα χημικά, βιολογικά, πυρηνικά και δεν συμμαζεύεται). Οι αιτίες είναι η φτωχοποίηση, ο υπερπληθυσμός, η συνεχής μετακίνηση από ήπειρο σε ήπειρο, η συστηματική καταστροφή του περιβάλλοντος, απλά πράγματα που λέει ο Snowden.

Ο συνωστισμός, ο συγχρωτισμός... η συνεύρεση! Οπότε: «Συνειδητά αποφεύγω τους γείτονες εκτός από αυτούς που θέλω να αποπλανήσω» (Ζακ Κωστόπου-

λος συνέντευξη στη Λίνα Ρόκου στην Propaganda (3/7/2017)

•Τραγουδάκι στο ράδιο τώρα ώρα 10 το πρωί. «Οι φίλοι μου μου τόχαν πει ξέχνα ρε φίλε τη Φανή, όσο και να το θέλεις πια δεν πρόκειται να ξαναλθεί».

Νομίζω πως μία Φανή είναι και η νιότη μας που δεν θα ξαναφανεί: Το κλαμπάκι ιγκλού στη Φωκίω-νος Νέγρη, η Αλάσκα και το βερμούτ στο χιονισμένο Κεφαλάρι της Κηφισιάς. Τα σκασιάρχεια από το απογευματινό γυμνάσιο στο λόφο του Λυκαβηττού και στα Ιμαλία ή στις εξέδρες της λεωφόρου Αλεξάνδρας τα αμερικάνικα τσιγάρα παλμάλ και κάμελ, ο έρωτας στο γαλλικό ινστιτούτο de Colonos. Δεν θα ξαναλθεί -και σε όσους αρέσουν όπως σε μένα οι μεταφορές μέσα από τα πικάντικα τραγουδάκια- η νιότη πέρα από τα χαζά της είχε τις δυσκολίες της είχε όνειρα, και οράματα σαλταρισμένους νεολαίους να συμμετέχουν σε διαδηλώσεις για τα απελευθερωτικά κινήματα της Κύπρου της Αφρικής και του κόσμου όλου.

Στο τέλος επικράτησαν οι κατασκευαστικές εταιρείες, οι αχόρταγες αγορές της Δύσης σε βάρος των τριτοκοσμικών υπάρξεων που τώρα χυμάνε από παντού από το Μεξικό, τις Φιλιππίνες, το Αφγανιστάν, τη Λιβύη, και το Πακιστάν και φέρνουν ...τις αρρώστιες, οι αόρατοι που γίνανε ορατοί, σε μας τους πεντακάκαθαρους, τους υγιείς που ούτε ένα ιατρείο δεν φροντίσαμε να έχουμε στη γειτονιά μας αλλά τρεις χαρτοπαιχτικές λέσχες οι οποίες κλείσανε ευτυχώς κι αυτές στη Δεριγνύ. Τα καλά (να πάθεις)της Διάλυσης.

150 χρόνια μετά τη γαλλική κομμούνια, 50 χρόνια μετά το θάνατο του Σεφέρη, 10 χρόνια μετά την Ευρυδική και τη φτωχοποίηση, 7 χρόνια χωρίς τίτλο, δύο χρόνια με πανδημία και περισσότεροι από 20.000 οι νεκροί, δύο θάνατοι δικών σου ανθρώπων και 15 γυναικοκτονίες σε ένα χρόνο, ο όρος δυστοπία δεν είναι πια αρκετά περιγραφικός.

Στο μεταξύ ένας τίγρις και ο χαμαιλέων στο σεντούκι του Ηρόδοτου περιμένουν να περάσουν τα Χριστούγεννα για να εκδοθούν